

Vysoké učení technické v Brně
Fakulta architektury
Poříčí 273/5, 63900 Brno 39

Zadání diplomové práce

Číslo diplomové práce: FA-DIP0060/2014
Ústav: Ústav navrhování
Student(ka): **Bc. Tomáš Pospíšil**
Studijní program: Architektura a urbanismus (N3501)
Studijní obor: Architektura (3501T002)
Vedoucí diplomové práce: **prof. Ing. arch. Ivan Koleček**
Konzultanti diplomové práce:

Akademický rok: **2014/15**

Název diplomové práce:

Termální lázně Yverdon, pět smyslů v architektuře

Zadání diplomové práce:

Kvalita prostředí, funkční náplň ani kapacita stávajícího lázeňského souboru již nevyhovuje dnešním potřebám ani předpokládanému dalšímu směřování města.

Podrobný nový stavební program je náplní konceptu a projektu. Projekt bude brát v úvahu identitu místa, měřítko a způsob zastavění lázní vzhledem ke vztahům v území, ke krajině, k městu a místu. Stávající hranice areálu lázní budou také hranicemi nových lázní. Historické budovy musí být zachovány.

Rozsah grafických prací:

Podrobnost finálního řešení práce je měřítko 1:200. Práce obsahuje následující části:

- vysvětlující schémata a analýzy
- situace 1:500
- půdorysy všech podlaží 1:200
- řezy a pohledy (důležité k pochopení projektu)
- vyjádření ve 3D
- vybraný konstrukční a prostorový detail 1:20
- model 1:500
- doplňující pracovní modely
- event. doprovodný text na panelech a průvodní zpráva

Forma odevzdání – max. 6 panelů formátu A1. Půdorysy, řezy a pohledy v měřítku 1:200 budou nebarevné (černobílé nebo odstíny šedé).

Seznam odborné literatury:

KOLEČEK, I. a P. KRATOCHVÍL Vrstvy. Praha: Arbor vitae, 2010. ISBN 978-80-87164-32-7
MOURA, E.- S. Rozhovory se studenty. Zlín: Archa, 2009. ISBN 978-80-901926-9-0
NORBERG-SCHULZ, Ch. Genius loci. Praha: Dokořán, 2010. ISBN 978-80-7363-303-5
PALLASMAA, J. Oči kůže. Zlín: Archa, 2012. ISBN 978-80-87545-10-2
ZUMTHOR, P. Promýšlet architekturu. Zlín: Archa, 2009. ISBN 978-80-901926-1-4

Termín zadání diplomové práce: 23. 2. 2015

Termín odevzdání diplomové práce: 18.5.2015

Diplomová práce se odevzdává v rozsahu stanoveném vedoucím práce; současně se odevzdává 1 výstavní panel formátu B1 a diplomová práce v elektronické podobě.

Bc. Tomáš Pospíšil
Student(ka)

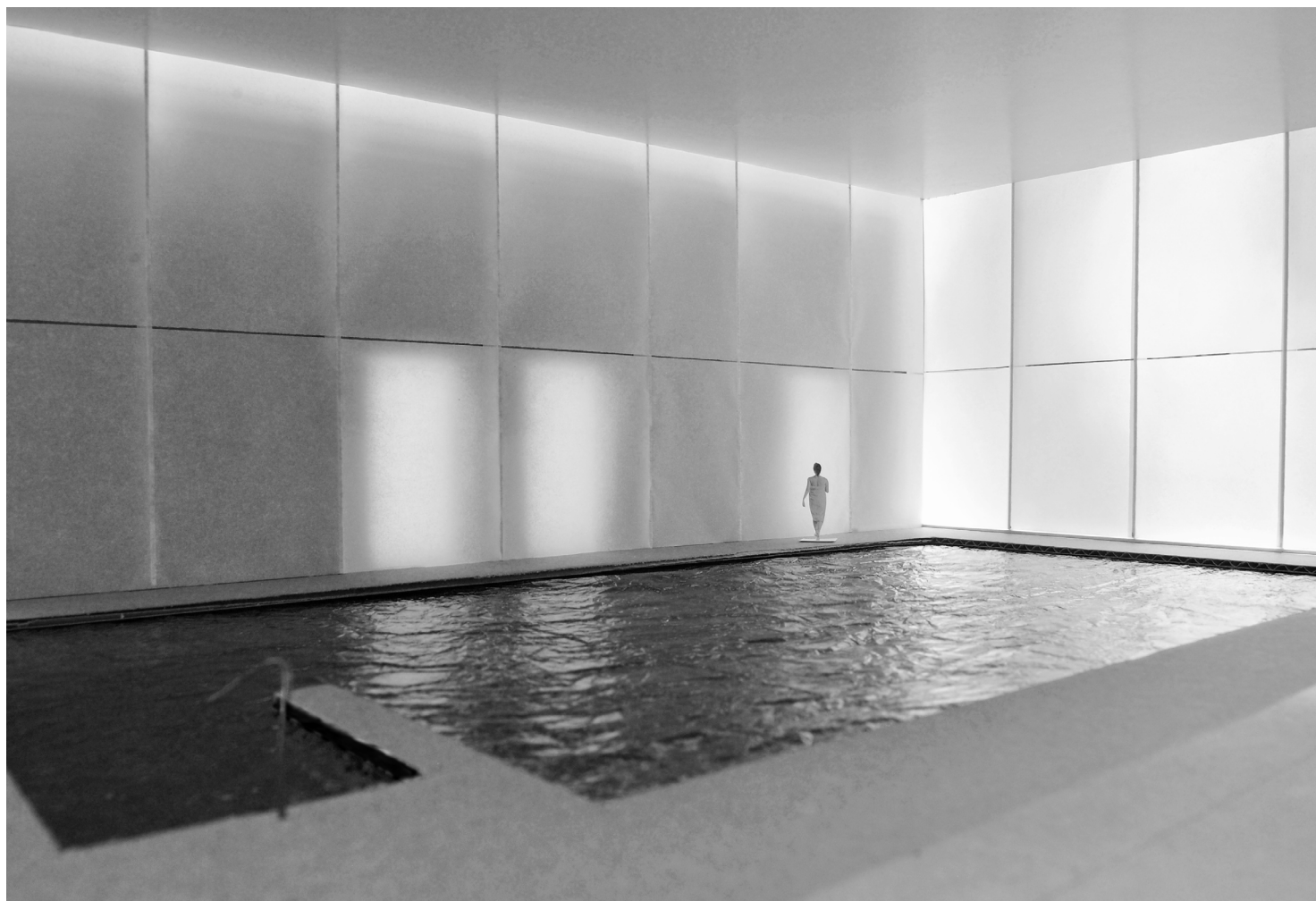
prof. Ing. arch. Ivan Koleček
Vedoucí práce

doc. Ing. arch. Antonín Novák
Vedoucí ústavu

V Brně, dne 23. 2. 2015

doc. Ing. arch. Jan Hrubý, CSc.
Děkan

Termální lázně Yverdon, pět smyslů v architektuře

Diplomní projekt.
Fakulta Architektury VUT, 2015.

autor Tomáš Pospíšil
vedoucí práce prof. Ing. arch. Ivan Koleček
konzultant Ing. arch. Lukáš Pecka, PhD.

Yverdon les Bains je švýcarské město střední velikosti. Nachází se v kantonu Vaud na západním břehu jezera Neuchâtel v rozlehlé proláclině. Jižně od města se nachází vrchovina později spadající do vod Lac Léman, západním směrem pokračuje plytké údolí, na severu se tyčí hradba pohoří Jura a východně se rozprostírá hladina jezera. Právě jezero a jeho otevřenost je dominantním znakem města: jezero nemusíte vidět, ale cítíte jeho přítomnost. Stejně tak cítíte časté severní větry, které zde díky jeho otevřenosti vanou. Město samotné je tvořeno malým historickým jádrem, na něž se vějířovitě nabalují novější části. Yverdon se dá číst jako soubor podobně velkých ploch různého charakteru: je zde malé středověké centrum, je zde nádraží s velkým předprostorem, areál nemocnice, školy, průmyslu či sportovišť na břehu jezera. Jednou z těchto ploch je i areál lázní, nacházející se zhruba kilometr jižně od centra města.

Prameny s léčivou vodou jsou na území Yverdonu tradovány již za Římanů. Na dnešním území lázní vzniká v 18. století hotel, který je později rozšířen o lázeňské provozy. Ve 2. polovině 19. století zažívají lázně největší rozkvět, je zde postavena honosná vila d'Entremont a ikonická rotunda. V poválečném období lázně chátrají a jsou zachráněny až v 70. letech: rekonstruuji se historické budovy a staví se nová brutalistní budova lázní. V 90. letech komplex doplní nové hotelové křídlo.

Nyní vstupujeme na scénu my. Lázně nevyhovují současným potřebám, jsou zastaralé, potřebují rozšířit a zatraktivnit. Odstraňujeme proto nešťastně řešené objekty ze 70. a 90. let, a snažíme se navrhnout lázně nové. Yverdon má sice v názvu „les Bains“, ale lázeňskou atmosféru byste zde hledali marně. Úkolem proto bylo vytvořit dostatečně silný projekt lázní, který se stane určitým symbolem města. Protože v centru města chybí jakýkoliv odkaz na lázně na jeho okraji, navrhujeme na pobřeží jezera umělý ostrov – platformu na hladině, přístupnou pouze vodou, která je osázena lesem vodotrysků a stříků odkazujících k lázním.

Projekt se zabývá návrhem nových lázní na území dnešního lázeňského parku. Lázně se nacházejí na periferii města, jejich okolí je tvořeno různorodou zástavbou převážně suburbánního obytného charakteru. Kromě rodinných a bytových domů se zde v různých strukturách nacházejí sklady, volné plochy nebo přímo s lázněmi sousedící areál nemocnice. Území je velmi indiferentní, nemá žádné centrum, image, pevnou strukturu, nemá žádné výrazné hodnoty, na které by se mělo navazovat.

V návrhu vycházím z přesvědčení, že nejcennějším aspektem území je samotný lázeňský park. Chápu jej jako zelený ostrov uprostřed suburbánní zástavby, jako budoucí srdce celé městské čtvrti. Myslím, že park není nutné chránit konzervací, nebojím se do něj vstoupit novými budovami, důležité je, aby se stal místem, které bude žít. Kácím přerostlé dřeviny,

snažím se vytvářet skupiny stromů a mezi nimi tvořit volné slunné plochy. V parku rozmísťuji několik venkovních balneoterapií (bazénky se studenou vodou, s masážními kameny, se stříky, s atrakcemi pro děti), které navazují na terapie uvnitř lázní a přirozeným způsobem přidávají další vrstvu činností vykonávaných v parku.

Nové lázně navrhuji jako páteř — promenádu, z níž vyrůstají jednotlivé objemy budov. Lázně situuji po západním okraji parcely; podél komunikace se nachází páteř a vstupy z ulice, směrem do parku pak prorůstají jednotlivé články kubických budov. Záměrem bylo navrhnout prosvětlené lázně v úzkém kontaktu s parkem. Zvolil jsem menší měřítko hmot, aby odpovídalo okolní struktuře bytových domů, aby menší objemy více komunikovaly s okolím a aby se hustěji prolínaly s parkem. Výška budov je maximálně devět metrů, což nepředstavuje konkurenci pro vzrostlé stromy v parku a zlidštuje měřítko lázní. Princip páteře a článků se táhne celými lázněmi: na severu se nacházejí dva objemy s pavlačemi obsahující hotelové pokoje, na hotel navazuje wellness, dále se nachází léčebná část lázní a jižní cíp parcely vyplňují veřejné lázně s množstvím bazénů. V celém systému lázní se střídají pevné, intimnější a temnější objemy budov s prosvětlenými a lehkými objemy vzdušných hal.

Představuji si, že návštěvník lázní – ať už přichází pěšky skrze park či přijíždí autem – přichází do páteřní chodby, prochází jí, přičemž se mu otevírají průhledy do jednotlivých částí i do samotného parku. Prosklením a lehkou sloupkovou konstrukcí jsem se snažil navodit pocit, že člověk ještě není zcela uvnitř budovy, nebo že ještě úplně neopustil venkovní prostředí. Po vyzvednutí karty na recepci návštěvník přichází do intimnějších prostor šaten, kde se zklidňuje a připravuje na koupání či procedury. Tyto části jsou zděné, skromné, racionální. Bazénové haly či terapie poté naopak nabídnou přímý kontakt s parkem a množství světla. Jsou tvořeny dřevěnou rámovou konstrukcí a výplněmi z průsvitných i opakních skel. Stíny stromů a větve ve větru vytváří hru stínů na fasádách. Nejsem zde izolován, vnitřní prostory se prolínají s venkovními. Difuzní světlo evokuje spiritualitu a zklidňuje. Bosé nohy na štípaném kameni nám však stále dávají vědět, že jsme pevně spoutání se zemí.